

REGENSEN

REGENSIANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBLAD

3die Serie, Nr. 30.

Maj 1929.

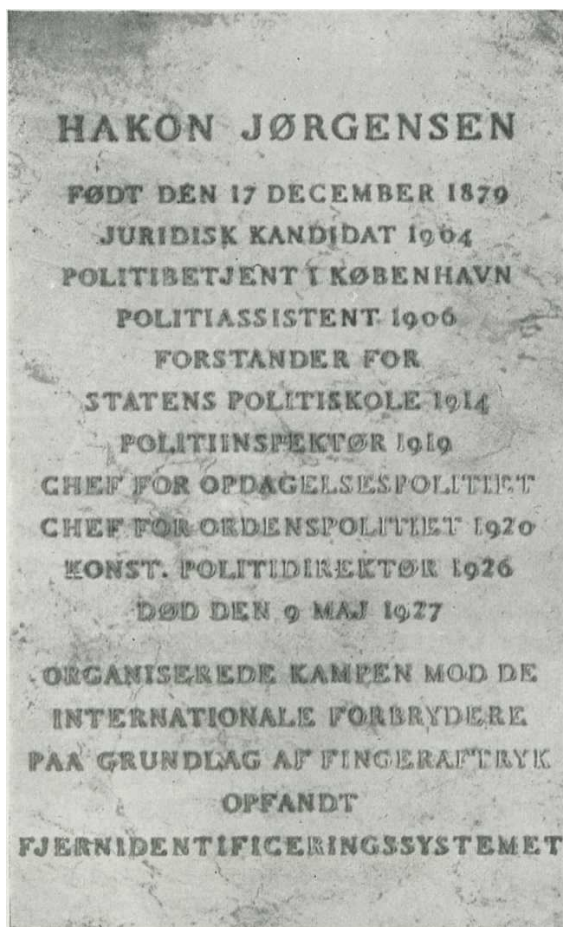
Regensianersamfundets 25-Aars Jubilæum. Fest i September.

Som omtalt i det andetsteds i Bladet indeholdte Referat fra Regensianersamfundets sidste ordinære Generalforsamling, indtræffer til Efteraaret en Mindedag i Regensianersamfundets Historie, idet Samfundet konstituerede sig paa et Møde den 16. Oktober 1904 paa Regensens Læsestue.

At 25-Aars Jubilæet vil blive markeret af en større Fest, turde være en Selvfølge. Omend der kunde være noget, der talte for at henlægge Festen til selve Jubilæumsdagen, er det med Henblik paa den Stemning, der i saa Henseende kom til Orde paa den ordinære Generalforsamling, Tanken at rykke Festen noget frem, nemlig til September Maaned — antagelig den 14de —, idet der da bl. a. er større Mulighed for at inddrage Regensgaarden i Festarrangementet.

Regensianersamfundets Medlemmer bedes derfor allerede nu forberede sig paa i saa stort Tal som muligt at give Møde til Festen i September, og det henstilles til dem, at de hver indenfor sin Kreds af Regens-Kammerater agiterer for Tilslutning til Festen og Tilslutning til Regensianersamfundet. De, som gennem de 25 Aar har deltaget i Samfundets Fester, vil vide, hvilken uforglemmelig Oplevelse en saadan festlig Sammenkomst kan være, og hvor forfriskende det er i den gamle, røde Gaard at mødes med dem, der sammenknyttes ved en Række fælles gode og glade Minder fra Ungdomsaarene.

Hvorledes Tanken om Stiftelsen af et Regensianersamfund i sin Tid opstod, og om det forberedende Arbejde, der gik forud for Mødet den 16. Oktober 1904, derom har »Regensen« i sin Tid bragt en Beretning, affattet af den Mand, der var Sjælen i dette forberedende Arbejde, afdøde Landsdommer G. Glarbo. I det Festnummer, som vil bringe Indbydelsen til Jubilæumsfesten, haaber vi at kunne bringe en Oversigt over Regensianersamfundets Historie igennem de 25 Aar. Skulde nogen af Læserne være i Besiddelse af Materiale, der maatte være af Interesse for en saadan Oversigt, vilde »Regensen«s Redaktion være taknemmelig for at faa det til Laans.

Hakon Jørgensens Minde.

Den 9. Maj i Aar paa 2 Aars Dagen for Hakon Jørgensens Død afsløredes en Mindetavle for ham paa Politigaarden i Overværelse af alle de højeste Politiebedsmænd i Kjøbenhavn og Repræsentanter for de forskellige Politiforeninger samt en Del af Hakon Jørgensens nære Venner.

Tavlen, som er 2,20 m høj og 1,35 m bred, ses ovenfor i fotografisk Gengivelse; den er af hvidt Marmor med Bronzebogstaver. Med de faa Data i en knap og ubesmykket Form er den et stolt Mindesmærke over Politimanden Hakon Jørgensen, og Højtideligheden ved Afsløringen gav det Indtryk, at Erindringen om den personlige Indsats, der bragte ham saa vidt, vil leve i Vennekredsen og blandt hans Medarbejdere, saalænge der er nogen tilbage.

Initiativet til Opsætningen af denne Tavle er taget af Hakon Jørgensens mangeaarige Ven Forlagsboghandler Arnold Busck, der sammen med Politiinspektør Møller og Auditør Schäffer har udgjort den Komité, der har bragt Planen til Udførelse. Bekostningen er dækket ved en Indsamling blandt Hakon Jørgensens Venner saavel i Politiet som uden for dette.

Mindesmærket blev afsløret af Auditør Schäffer, der, som Hakon Jørgensens Medarbejder paa Fjernidentificerings Omraadet, navnlig omtalte den geniale Indsats, han havde ydet her, og som havde skaffet ham international Berømmelse.

Borgmester, Dr. Kaper modtog som Politiets Borgmester paa Magistratens Vegne Tavlen og udtalte, at det var en Pligt og en Ære for Magistraten at modtage og værne om dette Mindesmærke. Borgmesterens Tale var iøvrigt en Fremhævelse af Hakon Jørgensens stærke Personlighed, hans Evne til at gøre andre interesserede i det Arbejde, han netop selv satte alt ind paa, med hele sin voldsomme Energi — og gøre dem til sine Medarbejdere, og Dr. Kaper gav et smukt Udtryk for Følelsen ved Tanken om den tragiske Afslutning paa Hakon Jørgensens straalende Bane, at han, der kunde saa meget og vilde saa meget, skulde dø i sin bedste Alder efter den lange og bitre Kamp med Sygdommen.

Politidirektør Fabricius Hansen mindedes i sin Tale Hakon Jørgensens betydende og paa mange Omraader geniale Indsats inden for Politiet: Politihundesagen, Politiskolen, Færdselsproblemet og Fjernidentificeringen. Ofte var hans Idéer til at begynde med blevet mødt med Skepsis og Smil, men det, at Tiden gav ham Ret, viste hans Genialitet, og som begge de foregaaende Talere fremhævede ogsaa Politidirektøren Hakon Jørgensens fremragende personlige Egenskaber og sluttede med: Ære være hans Minde.

Fru Hakon Jørgensen sluttede Højtideligheden med i smukke Ord at takke for Mindetavlen, og for, at den havde faaet sin Plads paa Politigaarden.

Fra Regensen

September 1928. — Marts 1929.

Efteraarssmestret indlededes med et ret fredeligt Valg, der gav det Resultat at de 3 gamle Foreninger fik Broderparten af Embederne. Uglemanden, jur. Mogens Møller blev Klokke. Allerede i Slutningen af September Maaned holdtes Sæsonens første Bal under god Stemning og Tilslutning efter Sommerens lange Pavse.

Inden ret længe hændte der imidlertid noget, som satte Sindene i Bevægelse paa ægte regensiel Vis og kaldte Regensens førende Penne til Vaaben saa Protokollen svulmede af Indlæg. Ved Nedsættelsen af Revukomitéen var nemlig den

ved Begyndelsen af forrige Semester opdukkede, men ikke som Forening anerkendt Sammenslutning »Tilia« blevet forbigaaet, idet den ikke, som Foreningerne, selv havde faaet Adgang til at udvælge Medlem af Komitéen. Da »Tilia« var i Besiddelse af »Orkestret« til Regensrevuen, Pianisten jur. Smith, søgte den at udnytte denne sin Monopolstilling ved at hindre Smiths Indtræden i Komitéen, dels som Protest mod ovennævnte Forbigaaelse, dels for om muligt derigennem at fremtvinge den ønskede Anerkendelse. En Tidlang saa det derfor ud til at Regensrevuen udelukkende maatte skrives paa Prosa af Mangel paa Musik og imedens rasede Striden om, hvornaar en Forening var »anerkendt«, hvormange Medlemmer, der udkrævedes etc. etc. Der fremkom herunder adskillige Forslag, hvis Sindrighed gjorde deres Stillere al mulig Ære, men som dog sikkert ikke vil sætte Spor i Regenslivets fremtidige Udvikling. Striden ebbede imidlertid ud og Enden paa det blev, at Smith indtraadte i Komitéen, uden at »Tilia« opnaaede officiel Anerkendelse, og Spørgsmaalet om hvad der kræves til en saadan Anerkendelse staar derfor fremdeles hen til senere Generationers System i ledige Stunder.

Revuarbejdet gik nu sin støtte Gang og Revuen maa være blevet godt sammentømret siden den holdt til den Rystelse, som den skulde blive udsat for inden den saa Dagens Lys. I Revukomitéen, der jo nu rummede Deltagere fra alle Lejre paa Gaarden, opstod nemlig nu den Idé, at afslutte Arbejdet paa Revuen med at have som Tilskuere til Generalprøven de forskellige Skuespilleres Damer, saaledes at Aftenen efter det obligate Frokostbord kunde slutes med en Dans. Man søgte de højre Autoriteters Godkendelse — opnaaede den — og realiserede derefter Planen i Henhold til Programmet.

Et saadant regensielt Særsyn som at der var Damer paa Gaarden, og endogsaa paa Salen — og endelig til en Generalprøve! — kunde imidlertid ikke gaa upaaagtet hen — der mumledes om »Brud paa Traditionen« og »Krænkelse af Regensaaenden« etc. — og det lykkedes i en Fart at rejse en »Stemning«, saaledes at en samlet Mængde marcherede paa Salen, hvor de afbrød den hyggelige Fest, holdt Brandtaler, og krævede snarlig Indkaldelse af Generalforsamling — hvorefter man skiltes og indtog Kaffen privat. — Den følgende Aften havde vi saa Rusgilde med Middag paa Spisestuerne, Hjemmarch med kulørte Lygter og derefter løb saa Revuen af Stablen, og høstede skyldigt Bifald, trods den noget spændte Stemning paa begge Sider af Rampen. Det følgende Sold forløb fornøjeligt omend rigt paa alskens Begivenheder, men det vil dog særligt bevares i Erindringen derigennem, at det var herunder at det siden i Regenslivet saa berømte Slagord: »Sid ned. Jensen!« første Gang blev lanceret. Paa den følgende Generalforsamling blev der sagt mange drøje Ord og stillet Mistillidsvota og Tillidsvota til Klokkeren, men da der var hengaaet en hel Søndag mellem Generalprøven og Generalforsamlingen var Stemningen dog kendeligt afdæmpet, og Resultatet blev at Klokkeratet fortsattes under samme Fane som hidtil.

Efter et Julebal, hvor Salen var omdannet til en mindre Granskov, kom saa en stille Juletid og Januar, hvor kun de flittigste »Bogere« en sjælden Gang saas paa Gangene og i Gaarden.

Vinteren, som vi ikke hidtil havde mærket saa meget til, satte nu kraftigt ind og forvandlede Gaarden til et Snelandskab med Bjerge af uhyre Dimensioner — Fristelsen var stor og Glarmesterens Regning paa Gaarden steg betydeligt i denne Tid. Regensen fik ogsaa en lille Snært af Influenza-epidemien, men Tilfældene var dog ret begrænsede, indtil V. P. anskaffede en Sygeplejerske til at passe de syge — saa steg Sygeligheden en Overgang ret stærkt!

I Februar sloges Katten af Tønden, og da Festligheden fejredes i fri Luft i ca. 10" Kulde, maa det vist betragtes som et helt Held, at Tønden efter en halv Snes Slag var nede, saa man kunde gaa over til næste — og varmere — Punkt paa Dagsordenen, Frokosten.

Efter et Fastelavnsbal lidt senere paa Maaneden, kom saa Marts med Valgene, som formede sig som lidt af en Reaktion mod det tidligere Foreningsvælde, idet ingen af de gamle Foreninger opnaaede Embede, men disse tilfaldt paa Grund af en hidtil uset Opmarsch af uafhængige, Skrapianere og Tilianere, Personer, der tilhørte disse Retninger. Tilianeren, theol. Klarholt blev Klokke.

M. H. M.

Regensianersamfundets ordinære Generalforsamling

afholdtes Lørdag den 27. Oktober 1928 paa Regensens Læsestue.

Til Dirigent valgtes Dommer Chr. Thygesen, Grenaa.

I den fungerende Formand, Undervisningsinspektør Otto Bjørneboes Fraværelse aflagde Kontorchef Hjalmar V. Elmquist Beretningen, som han indledede med nogle Mindeord om den afdøde Formand, Politiinspektør Hakon Jørgensen. Han omtalte Festen den 17. September 1927, de maanedlige Spilleaftener og Ordningen med Hensyn til »Regens-Værelset« paa Studentergaarden. Bestyrelsen havde beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Agitation for større Tilslutning til Regensianersamfundet og truffet Beslutning om forskellige Foranstaltninger med dette Formaal for Øje. I Anledning af, at Regensianersamfundet i Efteraaret 1929 har bestaaet i 25 Aar, var det Mening at afholde en større Fest.

Under Diskussionen om Beretningen drøftedes navnlig Spørgsmaalet om Tidspunktet for denne Fest, og der viste sig overvejende Stemning for at holde den i September Maaned.

Kassereren, Højesteretssagfører Oluf Petersen, fremlagde det reviderede Regnskab, hvortil Revisoren, Direktør H. Goldmann, knyttede nogle Bemærkninger.

Efter at Beretning og Regnskab var godkendt, foretoges Valg af Bestyrelse. Genvalgt blev

Museuminspektør O. Andrup,
Læge Chr. Baastrup,
Undervisningsinspektør O. Bjørneboe,
Lektor Kaj Bredsdorff,
Kontorchef Hjalmar V. Elmquist og
Højesteretssagfører Oluf Petersen,

og som nyt Medlem af Bestyrelsen valgtes

and. jur. Carl Sørensen.

Hertil kommer den til enhver Tid værende Klokke.

Til Revisorer genvalgtes Dommer J. Finsen og Direktør H. Goldmann.

I et efter Generalforsamlingen afholdt Bestyrelsesmøde konstituerede Bestyrelsen sig med Undervisningsinspektør O. Bjørneboe som Formand.

Lørdag d. 4. Maj sluttede Kortspil-Sæsonen paa Regensen. Til Efteraaret tages der fat igen.

En af de mest trofaste Gæster ved Spilleaftenerne paa Regensen, fh. Kredslæge Arctander, fyldte 80 Aar Lørdag d. 4. Maj. Doktoren, der vel nok er Regensianersamfundets ældste, aktive Medlem, er overordentlig populær blandt Stamgæsterne ved Spillebordene, og et Hyldesttelegram til ham blev afsendt.

Johannes Helms.

Den 8. November 1928 var det Hundredeaarsdagen for Forfatteren og Visedigteren Johannes Helms' Fødsel, og han blev mindet i Aviser og Blade Landet over, i Særdeleshed som Forfatter til Sangen: Jeg elsker de grønne Lunde, som han skrev til en Grundlovsfest i 1873, men som iøvrigt først efter hans Død blev den kendte og yndede Fædrelandssang, den nu er,

Helms var Regensianer i Tiden omkring Trearskrigen og karakteriseres som 1850ernes mest prominente Skikkelse i Regenslivet (Knud Fabricius: Regensen gennem Hundrede Aar Side 186—192).

Han var født i Søbymagle Præstegaard ved Slagelse, men da han var to Aar gammel blev Faderen forflyttet til Esbønderup i Nordsjælland. Her ved Grib Skov og midt i Kulsvierlandet voksede han op og modtog stærke Indtryk baade fra den omgivende Natur og Befolkningen, som han ogsaa sidenhen omfattede med stor Sympati. Kusvieroen, som han selv beskriver bl. a. i de to Linier om Kulsvierfolket:

de tro, man har en usvigelig Pligt
til aldrig at gi'e fortabt

tog han med sig, da han i 1847 som Frederiksborggenser-Rus flyttede ind paa Regensen.

I Marts 1849 blev han udkrevet som Soldat og var med i Krigen til dens Slutning og vendte tilbage til Regensen som Sergeant og Dannebrogsmænd.

Efter at have taget filologisk Embedseksamen i 1856 blev Helms Overlærer ved Latinskolen i Slesvig, hvor han virkede til han blev fordrevet af Tysskerne i 1864. Fra 1867 til sin Død 1895 var han Leder af Borgerdydsskolen i København.

Som Skolemand har han faaet det bedste Lov, og han var meget afholdt af sine Elever. Den naturlige Friskhed og Livsglæde, som paa Regensen fik rig Lejlighed til Udfoldelse, synes han at have bevaret i sin Skolegerning og ikke mindst derved vundet sine Elevers Hengivenhed og Sympathi.

Knud Bruun-Rasmussen

Hakon Jørgensen,

En kritisk Studie.

3 Kr.

Denne meget smukke, psykologisk dybtgaaende Levnedsskildring er et storslaet Minde om den geniale Politimand, Regensianersamfundets mangeaarige Formand.

Bør ejes af enhver Regensianer.

Arnold Busck,
Kjøbmagergade 49.

Regensianersamfundets Regnskab for Aaret 1927.

Indtægt.

Beholdning ifølge Regnskabet for Aaret 1926	1561,54	
Kontingent	879,10	
Renter	24,52	
Summa Indtægt	2465,16	

Udgift.

Festen d. 17. September 1927.

Regning fra Admiral Geddes Gaard	295,98	
Portnerens Regning	25,00	
Cigarer	5,50	
	326,48	
Deltagernes Kontingent	114,00	212,48

Bladet Regensen.

Boghandler Buscks Nota for Nr. 27 og 28	390,35	
Redaktørens Honorar	37,00	427,35

Spilleaftenerne.

Betalt i Henhold til Undervisningsinspektør Bjørneboes Opgørelse	157,05	
do. do. do. do.	138,80	
	295,85	
Deltagernes Kontingent	78,00	
do. do.	55,00	162,85

Diverse.

¹² / ₅ Krans, Hakon Jørgensen	50,00	
²⁴ / ₅ Krans, fhv. Portner Frederiksen	20,00	
Nota, Boghandler Busck	58,90	
Bestyrelsesudgifter	4,00	132,90
Summa Udgift	935,58	

Indtægt	2465,16	
Udgift	935,58	
Beholdning til næste Aar	1529,58	

Udgivet af *Regensianersamfundet*.

Redigeret af Prokurist *Kristian Müller*, Ejderstedgade 8, København V.
Telefon Vester 8396.